

Höstträff i Hjo 2008.

Träffen startade med drop in fiske i Tivedens vackra omgivning. Kroksjön var bokad. Kroksjön är en trevlig och mysig liten skogssjö med ett vindskydd och tillhörande grillplats strategiskt placerad på en höjd med utsikt över hela sjön. En efter en kom vi dit och vi var sex stycken som provade lyckan i sjön. Maggan talade om att även Kenneth med fru hade aviserat intresse att komma och fiska i sjön men de dök aldrig upp. Det blåste en del och det var ingen aktivitet på ytan. Kom vinden ifrån norr eller hur var det nu med detta? Mikael gick på fotosafari och jag passade på att göra en liten vandring runt sjön, men blev stoppad på vägen av att en fisk visade sig i ytan. Jag försökte komma i en bra kastposition och fisken visade sig ännu en gång. Jag provade med en balsageting men inget hände, bytte fluga till en fjädermyggspuppa men även detta visade sig vara fel mat idag. Rackelhonan och en guldskalleförtynad haröra skulle visa sig vara medicinen för dessa vackra fiskar. Det var Martin och Anders som hade den största lyckan. Pasi och jag hade väl ingen direkt kontakt men vi var nöjda ändå. Maggan hade ordnat med både fika och en lätt grilllunch. Det var inte helt fel en sådan här kulen och lätt ruggig höstdag.

Årets träff hade fiskevård i centrum och vi skulle samlas i Hjo vid Grebbans kvarn. Eftersom vi hade en bit att köra från Kroksjön bröt vi upp i god tid. Vi parkerade bilarna på anvisad plats och möttes av en guide. Här anslöt även Kenneth med fru som förklarade att de hade varit vid Kroksjön i Hökensås. Lite missförstånd alltså. När alla anlät gick vi i samlad trupp till kvarnen och ett pärlband av marschaller kantade vägen. Efter en liten stund uppenbarade sig Grebbans kvarn med hundratals värmeljus i fönstren. En fantastisk syn. Vi möttes av Hans-Göran Hansson och ett par guider till. Väl inne i kvarnen så var det bara de levande ljusen som lös upp vägen. Vi samlades på tredje våningen där Hans-Göran berättade om ett långvarigt fiskevårdsarbete med hjälp av en bildpresentation.

Hjoån är cirka fem kilometer lång och har en fallhöjd på totalt 45 meter. På 1980-talet förflyttades lekfisken förbi vandringshinder av entusiaster med hjälp av håvar. Lokalbefolkningen ansåg dessa entusiaster lite udda och ville inte att deras barn skulle vistas i närheten av dem. 1991 fick kommunen pengar till att ta fram den gamla åfåran och riva ett dämme. Sedan dess inventeras ån regelbundet och man bedriver öringsafari med en informationsdel och en åvandring där man spanar efter lekande öring med hjälp av ljuset från ficklampor. Från början spanade man på öringar som passerade det gamla vandringshindret vid "Gamla Hammarsdammen". Hjo-borna undrade varför det rände folk vid ån på kvällarna med ficklampor. Då man talade om orsaken, kom det ofta frågor som "Kan inte jag få följa med nästa gång?" eller "Jag talade om det här för min granne och han ville gärna hänga med nästa gång". Detta spred sig och det mynnade ut i att man fick spana på bestämda tider så att nyfikna kunde följa med. Den riktigt organiserade formen med betalande gäster började på

hösten 1995 då Grebbans kvarn stod klar efter renoveringen. Från början var de bara två personer som skötte allt men det blev väldigt betungande och sårbart. Den gångna säsongen var man åtta personer som jobbade med öringsafarin. Två personer som turades om att göra presentationen, fem guider och en "hustomte" som tänder alla ljusen, fixar käk, fika och städar med mera. Vid kvarnen gjordes år 2000 ett cirka 180 meter långt omlöp med en fallhöjd av nio meter. När projektet startade lekte mellan 50-100 öringar mot dryga 1000 som nu leker i ån. En stor höjdpunkt i det årliga arbetet är att man lottar ut 60 platser till kräftfiske i augusti bland alla skolelever i Hjo. Detta "jippo" involverar numera hela Hjo.

Efter denna information samlades vi på nytt utanför och gick sedan ungefär 500 meter nedströms. Man såg inte många centimetrar framför sig, nu var det svart ute. Vi gick ner till ån och öringsafarin började. Vid denna vandring kommer man i skydd av mörkret och med hjälp av ficklampa väldigt nära öringarna. Redan vid första stoppet belystes en ganska stor öringshane, fantastiskt. Guiderna var noga med att inte belysa öringen mer än korta stunder. Vid nästan varje stopp såg vi både mindre och större öring. Helt sanslöst med öring i denna lilla å och oftast på bara några få decimeters djup. När vi efter en stund var tillbaka vid kvarnen, var det dags för kvällsmat. Den lokala krögaren hade bokats och inne i kvarnen serverades gulaschsoppa, och den visste var den satt. Under måltiden pratade vi och ställde frågor till guiderna som på denna sena lördagskväll helt ideellt ställde upp. Efter maten höll Maggan ett tacktal till Hans-Göran och guiderna och som gåva lämnades SFF's senaste medlemsbok.

Har ni möjlighet att besöka Hjo under oktober-november så missa inte chansen att få en guidad tur längs ån. En fantastisk och oförglömlig upplevelse. Lite sent detta år men glöm inte bort det tills nästa.

Vi bröt upp efter ett tag och körde vidare mot Hjällö slott. Det regnade på vägen ner till slottet och infarten var inte lätt att hitta, men tack vare att Maggan rekat så hittade vi dit ändå. Hjällö slott har som alla slott med anor ett spöke. Detta är ett kvinnligt spöke som vandrar sorgset på andra våningen, hon skall vara ganska harmlös men icke desto mindre, ett spöke. Vi inkvarterades i denna slottsmiljö och fick var sitt dubbelrum. Det rummet som jag lade beslag på var stort som min sommarstuga. Vi gick husesyn och sedan förberedde vi kvällens samkväm. Fiskebilder och minnen, Maggan hade ordnat en kanon och en vit duk fanns redan på plats så det var bara att dra igång. Vi började resan med Martins besök på Kolahalvön. Varzina! Detta väckte en massa minnen hos mig. Martin hade besökt Varzina tre år i rad så man förstår att han var nöjd med resmålet, och vem skulle inte vara det. Per hade precis kommit hem ifrån en resa på den stora kontinenten i väst och skulle visa oredigerat material därifrån. Tyvärr så gick det inte så bra, för datorerna stödde inte det program som behövdes, så dessa bilder får vi se vid en annan träff. Mikael visade bilder ifrån Tännäs där han och hans fiskebröder varit ett antal år. Mycket vackra fiske- och naturbilder. Kenneth visade sin bildserie "I huvet på en gubbe". Allt ifrån laxfiske i Norge till regnbågsfiske i Baltak, där detta fiskegång ofta firar midsommar, trevlig idé. Tapio bjöd på sin 40-års-fisk, en Marlin på 239 kg, han förklarade att efter landning av fisken orkade han inte ens höja armen och dricka en öl. Vi undrade om det verkligen var värt detta? Han fortsatte att visa fina öringvatten ifrån Finland. Maggan hade bilder från SFF's sommarträff vid Ransarån som hon delade med sig.

Efter dessa minnen, tankar och drömmar startades en mycket givande diskussion om fiskeetik och fisketik som troligen kommer att fortsätta nästa gång. Vi var inte riktigt överens angående det nu förtiden mycket populära uppströms nymffisket, eller tjeckiskt nymffiske som det också kallas. Efter den givande diskussionen somnade jag som en stock och gick miste om när den olyckliga Ellen von Braun gick sin spökrond på andra våningen. Det var några av oss som hade äran att lyssna till hennes vandring. Frukosten serverades vid en

human tidpunkt och vi träffade Anette som driver detta B&B. Hon öppnade upp för visning av våning tre, vi kunde alla konstatera att det fanns mycket renovering kvar att göra och förstod att dom hade haft mycket jobb med det som redan är öppet för B&B. Efter frukost och rundvandring bröt vi upp och någon stack och fiskade i Kroksjön medan de flesta av oss körde hemåt. Fiske i Vättern var inte att tänka på eftersom det blåste halv storm men det kommer kanske fler tillfälle till detta.

Jag vill tacka alla som var med på denna höstträff och gjorde den till ett oförglömligt minne.
Göran Nyman, glad flugfiskare.